

Anmeldelse: Planen af Morten Pape

Morten Pape fortæller i sin bog *Planen* om, hvordan det er at vokse op i ghettoen Urbanplanen på Amager. Selvom hovedpersonen er intelligent og dygtigere end de fleste på sin alder, vokser han op under meget svære vilkår, som hører med, når man bor i Urbanplanen. For Pape er Urbanplanen et område, hvor hovedpersonen har svært ved at passe ind og hvor han ikke føler, at han er tilfreds med den person, han er. Dette kommer til udtryk flere steder i teksten:

“Jeg hedder Morten. Jeg vil gerne være skuespiller.” “Og hvorfor vil du så gerne være skuespiller?” “Jeg vil gerne være en anden end mig selv. Det kan jeg godt lide.” “Hvad er der galt med ‘dig selv’?” spørger Heksen. “Ikke noget,” siger jeg. “Det er bare ikke nok.”

Morten Pape fortæller sin selvbiografiske historie, med en vinkel som får Urbanplanen og det multikulturelle parallelsamfund til at fremstå som en moderne krigszone, hvor kriminalitet og vold er dagligdag. Han formår at give læseren kuldegysninger, med konkrete detaljer og beskrivelser af en drengs opvækst. Pape gør sin historie unik, og trods de mange sider, fanger han stadig læserens interesse gennem hele historien. Bogen giver samlet set et negativt indtryk af det barske miljø, som er i Urbanplanen, og selvom vi ikke kan benægte det faktum, at der er en del kriminalitet og vold i det område, så glemmer han at nævne forsiden af medaljen, nemlig det sammenhold og den glæde der er, blandt både børn, unge og gamle på tværs af etniciteter:

“I teorien kunne man leve et helt liv uden at bevæge sig uden for Urbanplanen”

Dette kan tolkes som noget godt og dårligt, alt efter hvem man er. Nogen vil se det som, at man ikke har brug for andet end det, der er i *Planen*, men andre nok vil se det som et udtryk for et parallelsamfund, der ikke har interesse for omverdenen.

Vi er selv to unge, der er vokset op i Urbanplanen, hvilket selvfølgelig har vakt vores interesse for bogen, da vi kan relatere til det grumme miljø. Bogen skal læses for virkelig at forstå, hvad folk som Pape har gået igennem og ikke mindst for at forstå det parallelsamfund, der ikke blot er i Urbanplanen, men i de fleste ghettoområder i Danmark. Når man først er gået i gang, kan man bare ikke stoppe med at læse.

Er du dog for fin til at bevæge dig ind i Urbanplanens allermørkeste hjørner, er bogen ikke noget for dig.

